

טורי לנDAO ישראל

231490

בן אטל וסימו

נולד ב- יי' אלול תרצ"ה 15.9.1935

התגייס לצה"ל ב- מרץ 1952

שרת "בגדוד הבוקעים הראשוני" (51)

נפל ב- כ' אייר תש"י' 15.5.1952

בעת מילוי תפקידו.

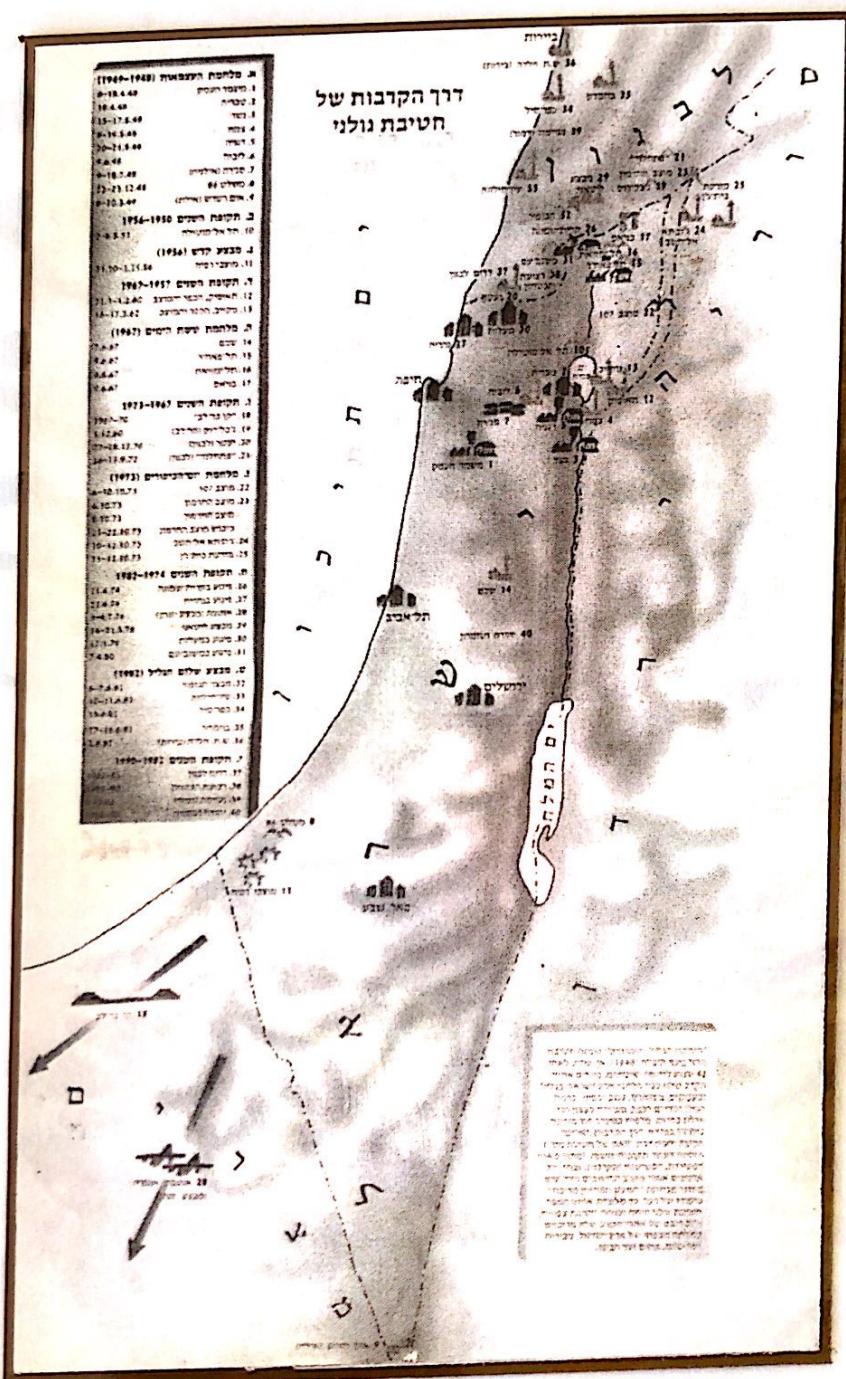

לנדאו ישראל פינחס-דוד

בן סימו ואטל. נולד ביום י"ז באלוֹל תרצ"ה (15.9.1935) בעיר דורנה-וטרה שברומניה. סיים שם את לימודיו בבית-ספר יסודי ולמד בגמנסיה באותה עיר. למרות שהחינוך לפני עולתו לאリン היה חדור רוח אנטי-ציונית ששררה בכתבי-הספר ברומניה התכוון הנער לקראת המאורע הגדול בהכשו עצמו מבחינה רוחנית ונפשית במנגרת תנועת "הנוער הציוני", אשר בה למד גם את השפה העברית. המשפחה עלה לארץ בשנת 1950. בעבר חמישה ילדים נთיהם מאמו; הוא ואחיו הקטן נמצאו במופדות "עלית-הנוער" בירושלים. בנוסף למד עבודות שונות ועמק בהן ובהתקרב يوم סיומה של תקופה-שהותו במסד התלבט בבעיות-העתיד. בהשפעת מנהכיו וקרוביו ניסה אמן לצאת להתיישבות אבל העבודה החקלאית לא קדמה לו ומאהר שגמ לא בא על סיפוקו במקומות-עבודה שונים בעיר החליט להקים צאתו לשירות-הצבא ובמאי 1952 התגייס כדי שיוכל, תוך תקופה-שירות, לבחר את הדרך אשר יلد בה. אולם הוא לא זכה להגיע לכך, כי ביום כ' באיר תש"ב (15.5.1952) נפטר והוא לא למנוחת-עלמים בבית-הקבורות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים.

מפת אתרים הקרים של חטיבת גולני

קִבּוֹץ גָּלוּיָות

ותיקי מלחת העצמאות החלו מתחזרדים, ואת מקומם תפסו מתגייסים צעירים מבני העלייה החדש'שה. חיללים אלה - אף שהיתה להם ויקה عمוקה למולדת ולארץ האומה - באו לחטיבה ללא ערכיהם ממשמעת ומוראל, ולאו היכרות עם תנאי הארץ ופתחה. בפי החטיבה ניצבו בעיות חברתיות קשות בונוסט לעומס התפקידים הבתוויים.

זה צורך ללמד את החיילים החדשניים עברית, להקנות להם ערכיים ולסייע בהשתלבותם במרחב הבטחוני של המדינה. כן היה על מפקדי החטיבה לאמן את חילילה ולבש את היהודות, כדי שתוככי הנהה להשתלב בתפקידיה הנהגתי על הגבולות, סיורים ופעולות מען כנגד מעשי התוקפנות של הערבים. תקופה זו הייתה תקופה מעבר לחטיבת "גולני", אשר לחומיה עסוק בתפקידיה הנהגתי, אבטחה ותפקידי אחרים. בכלל היו אלה שנים קשות למדינת ישראלי. העליה המונית בראשית שנות ה-50 הציע בעיות קשות של קליטה כלכלית וחברתית, וביעילות הקשורות בהתישבות בקנה מידה נרחב וביעילות הקשורות במעבר המוני של עולים ממקנץ עותם בלתי ייצרנים לכפר ולתעשייה.

בראשית 1950 הוקמו בארץ המוערות הראושו
נות, שהטביעו את חותמן על נוף הארץ במחצית
הראשונה של שנות ה-50. מיקומן של המוערות
נקבע על יסוד אפשרויות התעסוקה, ולפיכך הוחזק
لتעל פיזור בכל חלקי הארץ – ממטולה בצפון
עד לירוחם בדרום. מיספרן של המוערות הגיע
לכדי 120, ו Robbins מחייב החדרים של חטיבת
"גלאני" המתחדשת באו מקרב המוערות.

הו בעיות קשות ב"גוליין" של אותו ימים: אי-ידיעת השפה העברית, בעיות של נפקדים ועריקים, בעיות של שימוש בסמים, בעיות של חסור קומוניקציה ובבעיות סעד חמורות ביותר. ואולם העבודה השליחותית שביבצעו מפקדי החטיבה, ברוי בס ותיקי תש"ח, עשתה את שלה. נוצר קשר אישי עם החיל, והוא החל להאמין במפקד שלו, ראה בו חבר ושיטף אותו בעיותיו.

תיק מפקד החטיבה של אותו ימים מלא בעשיות ומאות מכתבי חיילים משוחזרים, שהשמרו על קשר עם מפקדייהם, כתבו להם בעברית רצוצה ועמוסת שניות בצדם מסתדרים באזרחות, ובמקרים לא מעטים אף ביקשו את עורת המג"ד או המחר"ט בניסיון להתקבל למקום העבודה.

נס את פועלותיה הнецאות של "גולני" בראשית שנות ה-50 ציריך להבין דרך היכרות עמוקה של אותה תקופה. קליטת העלילה ומיזוגה בתהבות ובחברה הישראלית תוך הקנייה בסיס כלכלי לעו' לה, היוו את עיקר המאמצים ותבעו השקעת מירב הפוטנציאל של המדינה. הצבא וחביה היקף של מלחמת העצמאות פרוק, ואת מקומו תפס, צבא סדר קטני היקף ומערך מילאים רחב היביקה, שעליון. הושתת עיקר כוחו של צה"ל.

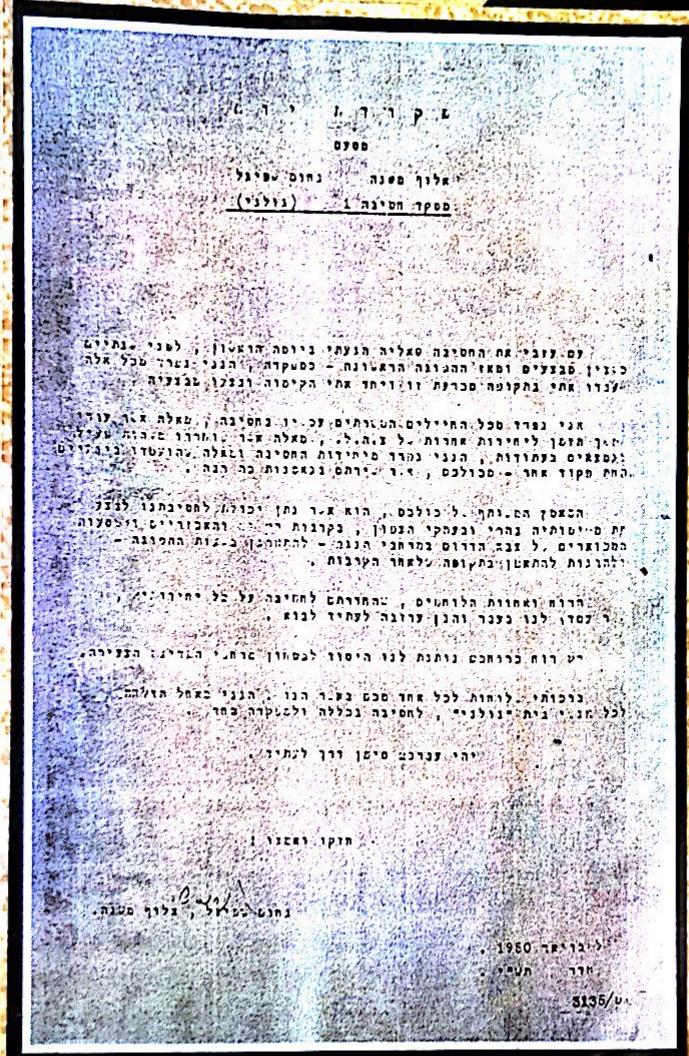
המשימות ה;zכניות שהוטלו בתקופה זו על חטיבת "גולני" כללו תפקידי שמירה, אבטחה ופט"ז

קשי תקשורת

לחותיבת "גולני" בראשית
שנות החמשים היו קשיים
רבים, שבאו לידי ביטוי בולט
בקרב על תל אל-מויטה.
לדעת הוועדה, התקשו
חיילי היחידה ליצור
תקשורות בעת הקרב מזאת
בגיל הריבו בשפות הדיבור
(פרק 10 אחאים מון ההיילים
היו יליידי הארץ ומערב
אירופה).

רמת החילילם – כך טעונה
הוועדה – לא היתה גבואה גם
מפני שחלקם לא השלימו את
איומוניהם (לרבות אימון
הפרדט), והתובים מביניהם היו
אללה שפגעו בראשונים,
בבעלות תל אל-מוטייה.

פרק ו' יומת פלאות

באימוני

בשדה קוץ ודודו. קיבוץ הנלוות של "גולני" בשנות ה-50 הראשונות באימוני שדהות.

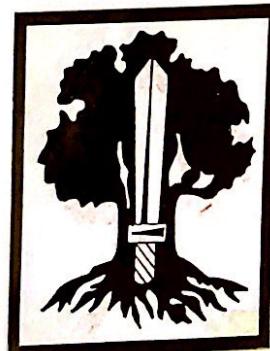

"...וְכַשְׁוֹבֶךָ מִהוּכֵחַ אֲצָנוֹ כְּחִימָנָה
צָבָה לְאַלְפָיְמָה הַבָּשָׂר הַסְּוֹרָה הַזּוֹתָר ۲.

ת. ג. צ. ב. ה.
לְנְדָאוּ יִשְׂרָאֵל-פִּינְחָס-דוֹד
1935-1952

...אֵין וְרַבָּגָג אֲלֵיכָם
אֲלֵיכָם יְמִינָה הַמְּגֻרְבָּת וְתַלְגָּג
כְּרוֹת שְׁנָתָה מְגֻרְבָּת, מְגֻרְבָּת
אֵין תְּחִנָּה אֲלֵיכָם גְּבָרָת.
אֲלֵיכָם אַלְגָּזָת נְצָת
אֲלֵיכָם תְּרִמָּה כְּעֵגָלָת.

אלן אלן

ממצתביו של ישראל זיל

3-R-952

میر

וְעַל-מִזְבֵּחַ תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה
תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה

جذب الماء (جذب الماء)

جامعة فلسطين

دعا و دعاء

$\sqrt{162} = 12\sqrt{3}$, $\sqrt{231490} = 481$

208 ~~██████████~~ $1c > 3 > k_3$

3

III

הציגו כבודם ותודה לארון גוטמן בוגר ימינו
ברצון מושגנו, שברצון מושגנו, שברצון מושגנו
בוגר ימינו, שברצון מושגנו, שברצון מושגנו

ר' ר'

ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

עיר הולדתנו של ישראל ז"ל

וטרה דורני עיר ואטרא סקי בלבוקניה שבשטון רומניה, במחוז סוצ'אבה בעלת אוכלוסייה של 17,864 (2002) נפש. העיר נמצאת באזור מפגש הנהלים ביסטריצה ודורנה, בהרי הקרים המזרחיים בגובה של 808 מטר, ובמרחק של 110 קילומטר מבירת המחוז סוצ'אבה. העיר התפתחה בעיקר חוותות לתיירות והעשייה העניקה. עד לשנות ה-50 הייתה בעיר אוכלוסייה מעורבת של רומנים, אוקראינים, יהודים וגרמנים. אולם ביום עתרה במקום האוטולוסיה הרומנית. בית הכנסת הגדול בכנסיה לעיר ובית העלמין היהודי הם עדות לקהילה היהודית הגדולה שהייתה במקום.

עליה שבת השתקה ישראל זיל

עלית הנור והיתה חנוכה ציונית שתוקמה בגרמניה, במטרה להטלה צערם יהודים לארץ ישראל, ולהבשיר אוחם לשודה הקלאית. בשנות 1932 בגרמניה, פוטו 12 ותירים יהודים משביהם בשל היזחם יהודים. הנורים פנו אל רוחה פריאר שחשיט להם במצבה שבדה. בעקבות פניה זו, והקשיים המצתתיים של נוער יהודי גרמניה נתוצאה מהאנשנוזה השלה וגאות, העלה רוחה פריאר את ההטלה נמר יהוד מגנומיה לארץ ישראל ולישם במשקים, שם הם ימשיכו את לימודיהם, ישבדו את האדמה ויסיש בנאות הארץ. לשם כך, היא פותחה אל תרמים מרכזים שונים, נטע: הסתדרות השבדים בארץ ישראל, והסתדרות הציונית בגרמניה, וצ'ר, שרא, וכו'. בשנות 1933, בקונגרס הציוני ה-18 בפרגו והוחלט על הקמת משדר אשר יפעל ליישובם של יהודים יצאי גרמניה בארץ ישראל, בראש מפעל זה נטמנה חיים ויצמן. אורטור חפין נתמנה למנהל מחלקת זו בראטן הסוכנות היהודית. ויצמן וחפין החליטו לפשל כל מה להטלה את נוער יהצע גרמניה לאור.

וועד ציון ע"ש

הברൂת נורץ שבת השתרתך יישראאל קיילך

העיר העיונית - תנועת עיר יהודית-ציונית התוועה התחילה את פעילותה, כמו תנועות עיר רשות יהודיות אוניות, בתחילת המאה ה-20. המזוהה עיר "העיר הציונית" באותה תקופה מתנועות אחרות היה היוזם תנועת עיר ציונית חילונית שיאשה משתייכת לזרם השמאלי (לומר לא סוציאליסטי). תנועה לגיל אנטישמיות החליטה בראשיה כבר ב-1926 להציג את הרעיון הציוני ואת ההגשמה על ידי ההתיישבות בארץ ישראל, ב-1932 יומה תנועת העיר הציוני בהנהגת יצחק שטיניגר הקמת ארגון גג שנקרא "סתירות חלוצות עולמיות בעיר הציוני", כמשלך לתנועת השומר הצעיר. בעלת הגון הסוציאליסטי-מרקסיסטי. תנועה הפעיטה בכלל ארצות אירופה המרכזית והמורחינְךָ אשוני החלוצים בוגרי תנועה עלו לישראל בשנות 1930, וקבעו את הסניף האשכנזי של תנועה.

